

ΕΡΓΑΣΙΑ Β΄ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

με θέμα τη
θανατική ποινή

ΟΡΙΣΜΟΣ

Σύμφωνα με τον όρο θανατική ποινή , εννοείται η ποινή που επιβάλλεται σε έναν εγκληματία από τις αρχές ενός κράτους , και έχει να κάνει με την αφαίρεση της ζωής αυτού. Είναι η αυστηρότερη ποινή που μπορεί να επιβληθεί και συχνά ονομάζεται <<η εσχάτη των ποινών>>.

Στην Ελλάδα , η θανατική ποινή καταργήθηκε τον Δεκέμβριο του 1993 από την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου (υπουργός Δικαιοσύνης Γεώργιος Κουβελάκης , νόμος 2172/1993 , άρθρα 33 , παράγραφος 1 , ΦΕΚ Α' 207) , κάτι που επιβεβαιώθηκε και στη συνταγματική αναθεώρηση του 2001.

Όλα τα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν πλέον καταργήσει την θανατική ποινή , αλλά συνεχίζει να εφαρμόζεται σε χώρες όπως οι ΗΠΑ , η Κίνα , και πολλά κράτη του μουσουλμανικού κόσμου.

ΙΣΤΟΡΙΑ

- Αν κάνουμε μία ιστορική αναδρομή στο παρελθόν θα πληροφορηθούμε ότι η θανάτωση εγκληματιών ήταν πολύ συνηθισμένη στο παρελθόν, από την αρχαιότητα μέχρι τον 20^ο αιώνα. Ένα πρώιμο γνωστό παράδειγμα θανατικής ποινής είναι η ύπαρξή της στον κώδικα του Χαμουραπί την 2η χιλιετία π.Χ. στην Μεσοποταμία. Στην Αθήνα, κατά την αρχαϊκή εποχή προβλεπόταν από τους νόμους του Δράκοντα. Οι συνηθέστεροι τρόποι θανάτωσης στην αρχαιότητα ήταν η σφαγή, ο αποκεφαλισμός κλπ. Κατά την Ρωμαϊκή εποχή διαδόθηκε σε όλη τη Μεσόγειο η μέθοδος της σταύρωσης και του κατασπαραγμού από θηρία. Στον Μεσαίωνα και στην πρώιμη νεώτερη Ευρώπη, μεταξύ άλλων, με θάνατο στην πυρά τιμωρούνταν όσοι θεωρούνταν αιρετικοί και οι κατηγορούμενοι για μαγεία.

Σε πολλούς πολιτισμούς συνυπήρχαν διαφορετικά είδη θανάτωσης, ανάλογα με το διαπραχθέν έγκλημα, διότι κάθε είδος είχε συνήθως διαφορετικό συμβολισμό. Για παράδειγμα, στην Ευρώπη, ο θάνατος δι' απαγχονισμού θεωρείτο εξευτελιστικός και προβλεπόταν για ληστές, σε αντίθεση με τον με τον αποκεφαλισμό, που θεωρείτο ευγενής τρόπος θανάτου, κατάλληλος για αριστοκράτες. Οι αιρετικοί καίγονταν στην πυρά διότι, σύμφωνα με τις αντιλήψεις της εποχής, η φωτιά ήταν μέσο κάθαρσης.

Οι περισσότερες εκτελέσεις στην ιστορία, και ακόμη και σήμερα σε κάποιες χώρες, γίνονταν δημοσίως, ενώπιον πολλών θεατών, για παραδειγματισμό και για επίδειξη της δύναμης του κράτους.

Θανατική ποινή στις μέρες μας

Απόψεις γύρω από την θανατική ποινή:

Η θανατική ποινή αποτελεί αντικείμενο ποικίλων συζητήσεων και διαφωνιών, καθώς άπτεται πολλών ζητημάτων, όπως για παράδειγμα η ηθική, η αποτελεσματικότητα της, η ικανοποίηση του αισθήματος δικαιοσύνης κλπ. Οι πολέμιοί της την θεωρούν απάνθρωπη, με το επιχείρημα ότι κάθε ανθρώπινη ζωή πρέπει να είναι σεβαστή και αναφαίρετη, ακόμη και αυτή ενός εγκληματία.

Από εδώ προκύπτει και το επιχείρημα ότι, αφού η αφαίρεση μιας ανθρώπινης ζωής είναι πράξη άδικη και αξιόποινη, το ίδιο ισχύει και για την ίδια την θανατική ποινή, διότι είναι αφαίρεση της ζωής ενός ανθρώπου.

Ένα επιπλέον επιχείρημα είναι πως εκεί που η θανατική ποινή εφαρμόζεται αποδεικνύεται η ανικανότητα του συστήματος για πρόληψη τέτοιων πράξεων καθώς και για επανένταξη εκείνων που τις πραγματοποιούν.

Οι υπέρμαχοί της, αντιθέτως, πιστεύουν ότι είναι κατάλληλη για εγκλήματα όπως ο φόνος ή η παιδεραστία, και ότι η θανάτωση του εγκληματία προσφέρει την μέγιστη δυνατή ανακούφιση στον κύκλο του θύματος.

Η θανατική ποινή στον κόσμο

Σήμερα, η θανατική ποινή έχει καταργηθεί στις περισσότερες χώρες του κόσμου, υπάρχουν ωστόσο αρκετές που ακόμη την εφαρμόζουν, όπως οι ΗΠΑ και η Κίνα. Υπάρχουν διάφορα είδη θανατικής ποινής, ανάλογα με τους νόμους των χωρών οι οποίες την εφαρμόζουν.

Παραδείγματα είναι:

- 1) Τυφεκισμός
- 2) Θανατηφόρος ένεση
- 3) Ηλεκτρική καρέκλα
- 4) Απαγχονισμός
- 5) Λιθοβολισμός
- 6) Αποκεφαλισμός ή καρατόμηση

Στα παλαιότερα χρόνια υπήρχαν και άλλες μέθοδοι θανατικής ποινής όπως για παράδειγμα:

- 1) Ανασκολοπισμός
- 2) Διαμελισμός
- 3) Εντοιχισμός
- 4) Κατασπαραγμός από ζώα
- 5) Καταβάρθρωση
- 6) Καύση
- 7) Σταύρωση

Ο παρακάτω χάρτης μας παραπέμπει στις χώρες που εφαρμόζεται η θανατική ποινή

- Χρήση της θανατικής ποινής παγκοσμίως το 2005/06.
- Έχει καταργηθεί για όλα τα αδικήματα (88)
- Έχει καταργηθεί για όλα τα αδικήματα με εξαίρεση ειδικών συνθηκών (11)
- Διατηρείται αλλά δεν έχει χρησιμοποιηθεί στα τελευταία τουλάχιστον 10 χρόνια (30)
- Η θανατική ποινή είναι σε ισχύ (68)

Υπόθεση Γκουαντάναμο

- Αρχικά , η υπόθεση του Γκουαντάναμο ιδρύθηκε από την κυβέρνηση Μπους το 2002 για τους κρατούμενους από το Ιράκ και το Αφγανιστάν κατά τη διάρκεια του πολέμου της τρομοκρατίας. Στο περίφημο σύγχρονο κολαστήριο τα βασανιστήρια είναι «επιστημονικά»: νέες τεχνικές πνιγμού, στέρηση ύπνου, περιορισμός σε παγωμένα κελιά, καταναγκαστική χρήση ναρκωτικών, σεξουαλικά βασανιστήρια, θρησκευτικές ατιμώσεις. Ο κατάλογος δεν έχει τέλος στη φυλακή αυτή των «ειδικών αποστολών».

Επιχειρήματα υπέρ θανατικής ποινήs

Οι υπέρμαχοι της θανατικής ποινής υποστηρίζουν ότι η θανατική ποινή λειτουργεί πιο αποτρεπτικά για τους επίδοξους εγκληματίες, καθώς ο φόβος του θανάτου είναι πιο ισχυρός από το φόβο της φυλάκισης. Με τον αποτρεπτικό και ταυτόχρονα παραδειγματικό της χαρακτήρα η θανατική ποινή μπορεί να συμβάλλει στη μείωση της εγκληματικότητας.

- I. Αποκαθιστά την ηθική τάξη και ικανοποιεί το περί δικαίου αίσθημα των πολιτών
- II. Δεν επιβάλλεται σε οποιοδήποτε αδίκημα, αλλά μόνο σε ιδιαίτερα ειδεχθή εγκλήματα που προκαλούν τον αποτροπιασμό και την κατακραυγή του συνόλου της κοινωνίας
- III. Ισχυροποιεί το κύρος του θεσμού της Δικαιοσύνης στα ματιά του πολίτη, ο οποίος αισθάνεται ασφάλεια και προστασία. Έτσι, μαθαίνει να σέβεται και να τηρεί τους νόμους
- IV. Λειτουργεί αποτρεπτικά και παραδειγματικά για τους άλλους, επειδή αποθαρρύνει την τέλεση παρόμοιων αποτρόπαιων πράξεων
- V. Η πιθανότητα δικαστικής πλάνης είναι εξαιρετικά σπάνια. Άλλωστε όλες οι ποινές -πλην της χρηματικής – είναι μη επανορθώσιμες

Επιχειρήματα κατά θανατικής ποινής

Η καταδίκη σε θάνατο συνιστά ποινή ασύμβατη τόσο με το επίπεδο ανάπτυξης του πολιτισμού μας όσο και με τον δημοκρατικό χαρακτήρα των σύγχρονων κοινωνιών. Πιο συγκεκριμένα, η θανατική ποινή θεωρείται:

- I. Υποβαθμίζει την αξία της ανθρώπινης ζωής – η οποία αποτελεί πρώτιστη αρχή των σύγχρονων κοινωνιών – και δεν συνάδει με το επίπεδο του πολιτισμού μας, αποτελεί εκδήλωση βαρβαρότητας και έχει εκδικητικό χαρακτήρα.
- II. Ατελέσφορη ως μέσο παραδειγματισμού και καταπολέμησης της εγκληματικότητας, διότι δεν αντιμετωπίζει ή, έστω, περιορίζει τις γενεσιουργές αίτιες της βίας και της εγκληματικότητας.
- III. Δημοκρατικά ανεπίτρεπτη και επικίνδυνη, διότι: α) είναι αντισυνταγματική, β) αφορά κυρίως τα ασθενέστερα οικονομικά μέλη της κοινωνίας, γ) οδηγεί συχνά σε αυθαιρεσίας δικαστικής και πολιτικής εξουσίας, δ) αποτελεί δραστική επίδειξη δύναμης και αυταρχισμού από την πλευρά της κρατικής εξουσίας και μέσο εκφοβισμού του πολίτη, ε) συνιστά κρίση με απολυτό και τελεσίδικο χαρακτήρα και στ) αποτελεί ποινή μη αναστρέψιμη σε περίπτωση δικαστικής πλάνης

Η Εκκλησία εναντιώνεται στη
θανατική ποινή, επειδή στερεί
από τον άνθρωπο τη
δυνατότητα να μετανοήσει και
να σωθεί.

Η δικαστική πλάνη

- Με τον όρο δικαστική πλάνη δηλώνεται η παραποίηση στοιχείων μιας υπόθεσης και ψευδών γεγονότων προς όφελος είτε του δικαστού είτε του πραγματικού ενόχου.
- Το δικαστήριο ή ο πραγματικός ένοχος δημιουργεί ορισμένα προσχήματα / τεχνάσματα, δωροδοκίες με σκοπό την αλλοίωση της ποινής είτε της παραπλάνησης του δικαστή. Παραδείγματος χάριν, στις 22 Δεκεμβρίου του 1894 στη Γαλλία οδηγήθηκε ενώπιον της γαλλικής δικαιοσύνης ο αξιωματικός του πυροβολικού Alfred Dreyfus, με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας.
- Η πολύκροτη «Υπόθεση Ντρέιφους» χαρακτηρίστηκε ως μία από τις μεγαλύτερες δικαστικές πλάνες ενώ αποτέλεσε σημείο αντιπαράθεσης, επί σειρά ετών, στην γαλλική κοινωνία με πολίτες και λογοτέχνες να καταγγέλλουν την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σαν ομάδα μετά από αρκετές ώρες μελέτης και συζήτησης, καταλήξαμε να είμαστε αντίθετες στην εφαρμογή της θανατικής ποινής. Συμπεραίνοντας, οι σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες δεν επιτρέπεται να έχουν στο οπλοστάσιο των κυρώσεων που επιβάλλουν μια τέτοια ποινή, αλλά οφείλουν να επιδιώκουν τον περιορισμό της παραβατικής συμπεριφοράς μέσα από τις διαδικασίες ομαλής κοινωνικοποίησης των ατόμων και την διαμόρφωση και εφαρμογή πολιτικής που αμβλύνει τις κοινωνικές ανισότητες και ενισχύει την κοινωνική συνοχή.

Παρ' όλα αυτά, οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να καθησυχάζονται και να διαπράττουν εγκλήματα διότι οι κακές πράξεις δεν αναιρούνται επειδή δεν θα υπάρξει εφαρμογή της θανατικής ποινής, η τιμωρία θα αντιμετωπιστεί με χειραγώγηση στη γνώση και όχι χειραγώγηση στη βία. Επίσης, πολλοί καλλιτέχνες απ' όλο το κόσμο έχουν ασχοληθεί και έχουν θίξει το θέμα της θανατικής ποινής σε πίνακες ζωγραφικής, σε τραγούδια, σε βιβλία και ούτω καθ' έξης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Αξίζει να σημειωθεί ότι το θέμα θανατική ποινή έχει επηρεάσει και έχει εμπνεύσει πολλούς καλλιτέχνες απ' όλο τον κόσμο οι οποίοι έχουν ασχοληθεί και έχουν θίξει το θέμα της θανατικής ποινής στο χώρο της μουσικής, της ζωγραφικής, του θεάτρου και των λογοτεχνικών κειμένων.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΑΣ!!!